

Молодий Комуніст

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Генеральному секретареві Центрального Комітету
Комуністичної партії Радянського Союзу,
Голові Президії Верховної Ради СРСР товаришеві
Леоніду Іллічу БРЕЖНЕВУ

Дорогий Леоніде Іллічу!
Ми, учасники Всесоюзного зльоту переможців походу комсомольців і молоді по місяцях революційної, бойової і трудової слави Радянського народу, звертаємося до Вас, видатного діяча Комуністичної партії і Радянської держави, міжнародного комуністичного і робітничого руху, певного борця за мир і світле майбутнє всього людства з словами щирої поваги, щирої любові і вдячності.

З глибоким хвилюванням кожен з нас сприйняв Ваше сердечне привітання, пропонує довір'ям до молодого покоління. У революційному минулому і сучасному нашій рідній партії, в славних традиціях Радянського народу черпає Радянська молодь комуністичну переконаність, приєднаність і наполегливість у досягненні пам'ятних цілей. Повітряне уявлення героїчної біографії своєї країни, глибоке пропитування величчю подвигу Радянського народу, усвідомлення пануючої високої відповідальності за продовження справи революції доводять участь у Всесоюзному поході по місяцях революційної, бойової і трудової слави.

Ми будемо і далі розвивати цей патріотичний рух, переймати від старших поколінь патріотизм і пролетарський інтернаціоналізм, віддавати всі сили, знання і вміння боротьбі за втілення в життя історичних рішень XXV з'їзду КПРС, виконання завдань десятиріччя. Величчю мобілізуюча сила Вашого привітання, дорогий Леоніде Іллічу, надихає нас на нові героїчні діла, краще до нових звершень в ім'я соціалістичної Вітчизни.

Всім серцем сприйняла Радянська молодь проєкт нової Конституції СРСР. Він осяяний думкою, як осяяні всі діла Радянського народу, який успішно прокладає шлях до комунізму. Юність країни Рад безмежно вдячна Вам, Леоніде Іллічу, за видатний вклад у створення цього надзвичайно важливого документа сучасної епохи.

Всі наші помисли звернуті тепер до 60-річчя Великого Жовтня. Ми зустрічаємо його з почуттям безмежної вдячності Комуністичній партії, батьківщині, народові за батьківське піклування про молоду змуну, за необхідність можливості більшою працювати, вчитися, творити.

У кожному з нас горить вогонь революційної слави, запалений Великим Жовтнем. Комуністичні ідеали, в ім'я яких наші батьки і діди йшли на штурм старого світу, боролися на фронтах громадянської і Вітчизняної воєн, самовіддано працювали на будовах п'ятирічок, стали життєвим компасом для всіх поколінь Радянської молоді.

Наш снітєвський обов'язок — свято берегти і примножувати революційні, бойові і трудові традиції Комуністичної партії і Радянського народу, віддавати всі сили і знання збільшенню могутності соціалістичної Батьківщини, готуватися на перший поклик партії стати на захист завоювань Великого Жовтня.

Перед нами ветерани революції, війни і праці ми запевняємо рішучу партію, Радянський народ, Вас, дорогий Леоніде Іллічу, що ударною працею, відмінним навчанням, трудовою військовою службою зустрінемо 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції! Ми завжди і в усьому будемо виконувати заповіді В. І. Леніна, з честю пронесемо по життю естафету подвигу, кожним прожитим днем доведемо вірність справі Комуністичної партії, всім своїм життям утверджуємо на землі комунізм!

Учасники VIII Всесоюзного зльоту переможців походу комсомольців і молоді по місяцях революційної, бойової і трудової слави Радянського народу.

ЦУКРОВИМУ

КОНВЕЙСРУ—

ЧІТКИЙ РИТМ

І ВИСОКУ

ЯКІСТЬ!

● Лист членів комсомольськ о-молодіжної ланки по вирощуванню високих урожаїв цукрових буряків колгоспу «Родина» Ульяновського району, очолюваного В. Желудковим, до всіх молодих буряководів Кіровоградщини

Дорогі друзі по праці! Молоді буряководи Кіровоградщини! До нас наше слово в перші дні масового виходу на збирання пізніх культур.

Включившись у Всесоюзне соціалістичне змагання за успішне виконання планів другого року п'ятирічки і за право підписати Репорт Ленінського комсомолу Центрального Комітету КПРС на честь 60-річчя Великого Жовтня, ми вирішили підготувати гідний дарунок — виростити високий урожай цукрових буряків. Наша комсомольсько-молодіжна ланка ще на початку року зобов'язалася одержати на кожному гектарі 350 центнерів цукристих. Дбайливо доглядали свою плантацію. На кожен гектар внесли оптимальну

(Закінчення на 2-й стор.)

Сюди, в наметове містечко, що за Федорівкою, вони приїхали ще ввчора. Тут їхня головна «резиденція», тут вони, учасники обласного зльоту переможців походу «Шляхами слави батьків», три дні виступили в науку розмови про свої далекі та близькі маршрути, демонстрували майстерність, якої вони набули з фізичної та військово-технічної підготовки. Серед тих, хто приїхав у Федорівку, — комсомольські активісти, учасники експедиції «Моя Батьківщина — СРСР», червоні слідопити, ветерани партії і

У ПРАЦІ ВЕЛИЧ І ГАРТ

комсомолу, колишні фронтовики, краєні молоді трудовики області.

— Про що рапортуватимуть представники комсомольських організацій міст і районів області? — з таким запитанням звернувся наш кореспондент до голови обласного штабу походу Героя Радянського Союзу В. О. Верхоланцева.

(Див. 3 стор.)

ПЕРШИЙ—НАЙГОЛОВНІШИЙ

ВІДЗВЕНІВ ПЕРШИЙ ДЗВІНОК НОВОГО НАВЧАЛЬНОГО РОКУ. НАПЕРЕДІ ДНІ ВЕЛИКОГО СВЯТА РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ В ШКОЛАХ НА ТРАДИЦІЙНИХ ЛЕНІНСЬКИХ УРОКАХ ІШЛА РОЗМОВА ПРО 60-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ І ПРОЄКТ НОВОЇ КОНСТИТУЦІЇ СРСР.

Перед студентами Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування в перший день навчання з лекцією виступив секретар обкому партії А. І. Погребняк. А в проведенні Ленінського уроку в Компаніївському ветеринарному технікумі брав участь інструктор обкому партії Б. П. Хижняк. Гостями перших уроків школярів і студентів області цього року були

представники партійних і комсомольських органів, Герої Радянського Союзу, депутати Верховної Ради УРСР, Герої Соціалістичної Праці.

З учнями десятирічки № 5 м. Кіровограда поділилася своїми роздумами про проєкт нової Конституції СРСР депутат Верховної Ради УРСР, бригадир бригади токарів заводу «Червона зірка» Л. В. Чернега.

(Закінчення на 4-й стор.)

Посвята в студенти в Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування.

Фото В. ГРИБА.

ТАК ТРИМАТИ, ДІВЧАТА!

РЕПОРТАЖ ЧЕРВОНОГО ТИЖНЯ

— Не коли, скажімо, на заводі працюєш, тоді можна бути певним, що виконаєш те, що зобов'язався, — тут в основному все від тебе залежить, від твоєї зусиль. А у нас що? Потрібен покупець отой баян — він його купить. Не потрібен — і ніяка уємішка тут не допоможе.

Розмова ця відбувалася ще минулого року. Якраз тоді, коли на комсомольських зборах обговорювали свої соціалістичні зобов'язання до 60-річчя Великого Жовтня. Говорили всі. Про специфіку роботи, про труднощі...

— Дівчата, а ім'я ж у нас яке, хіба забули?

І справді. Комсомольсько-молодіжна секція Кіровоградського ЦУМу вже тоді носила ім'я XXV з'їзду КПРС. А ще — звалася бригадою комуністичної праці. Значить, не тільки від покупця той план залежить...

Аналізували, зважували. Вирішили: зможемо. І на тих же зборах постановили: виконаємо до 60-річчя Великого Жовтня два річних плани.

А коли навесні їхня секція «Мужичий товариш» стала працювати в універсальному торговельному об'єднанні «Кіровоград», постанову вирішили залишити в силі. Хоч змінилося не тільки місце роботи — змінилося найголовніше: план і колектив. Ось тоді, як прийшли в бригаду новенькі, й почалося знову: «Ну, а як не потрібен покупець отой баян?»

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ

Ні, не стали доводити цю баянцю, що варт уємішуться — і покупця готова. Не потрібен — не купить. Але ж може не купити й тоді, коли потрібен...

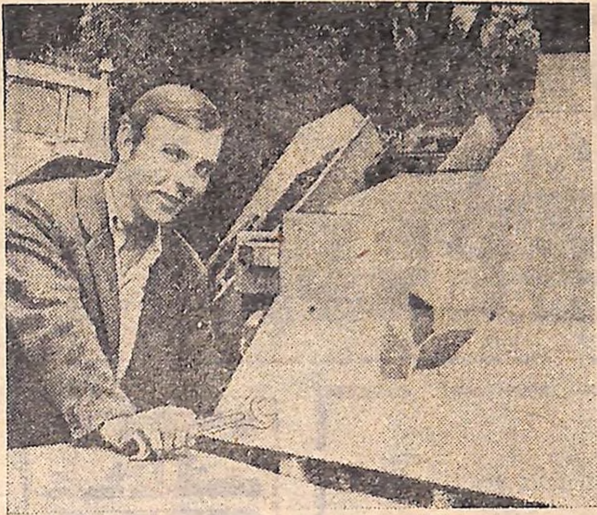
— Пам'ятаєш, ласка шість для початкового баянця. — Мама мій, не тримає за руку серйозного відважності того, що відбувається. Білоголоного хлопчину — Може, шість порадить?

Могла б дівчина у блакитному халатку ввічливо сказати на довгі нолі, мовляв, ось усе на виду, вибирайте. Неважко змивати розгубленість покупців — адже, на цих ноліях розкладено тільки баянці двадцяти три вили а ще 12 видів акордеонів 9 — гармоніок.

(Закінчення на 2-й стор.)

Першокласниця Кіровоградської середньої школи № 19.
Фото В. КОВНАКА.

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)
кількість мінеральних та органічних добрив, насіння буряків висіяли в найкращі агротехнічні строки, застосовували досвід передових буряководів області. За нашу трудову щедрість земля віддала хороши урожай.

Тепер настає дуже відповідальний час — вирощені корені потрібно зібрати швидко, до одного. Ось чому кожен рядок постанови ЦК КПРС і Ра-

ЦУКРОВОМУ КОНВЕЙЕРУ — ЧІТКИЙ РИТМ І ВИСОКУ ЯКІСТЬ!

ди Міністра СРСР «Про додаткові заходи по забезпеченню своєчасного збирання, перевезення і переробки цукрових буряків урожаю 1977 року» глибоко запаз у наші хліборобські серця. На комсомольських зборах у тракторній бригаді члени ланки у відповідь на цю постанову дали слово

працювати на «солодких жниввах» під девізом «Від кожної машини та агрегату — максимальну віддачу! Ні хвилини простою на збиранні цукрових буряків!»

Відповідальну справу довірили нам, молодим майстрам бурякової ниви. Давайте змагатися, товариші комсомольці, члени

комсомольсько-молодіжних буряківничих ланок і збирально-транспортних загонів! Давайте закінчимо другі жнива за 20 робочих днів! Працюючи під девізом «Цукровому конвейеру — чіткий ритм і висока якість», швидко і без втрат зберемо цукрові буряки врожаю ювілейного року!

СЛОВО

ДІЛОМ ПРОЗВУЧИТЬ

Того світанку гул тракторних моторів діловито виїждив у пташиний спів.

Мелодію ранку слухали край поля молоді хлопці і жваво розмовляли. Легенький пірець доноси до нас уривки їхньої розмови:

— ...заважатимуть стояки...
— ...треба робити міжрядну прополку...

Ми наближалися до гурту. Назустріч величаво рухалася зеленим буряковим морем машина БМ-6. Свіжою фарбою виблискувала проти сонця. Позад себе залишала чисте поле, а з бункера нескінченним рушником плівла в кузов гнічка.

Як виявилось потім, це спеціальна гнчкозбиральна машина. Недавно її отримали і вирішили випробувати, чи виправдує себе. Незабаром почнуться бурякові жнива, і тоді вже піколі буде придивлятися, визначити роботу її механізмів.

— Хороша річ БМ-6, — ділилися думками бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади Анатолій Семенович Харкавий, — допомога значна буде нам.

Науковці радять механізаторам використовувати БМ-6 перед пуском у гоні бурякозбиральної комбайна. Тобто спочатку заїхати плантацію від гнічки, а потім викопувати корені. Це забезпечить ефективніше використання комбайна, що особливо важливо наступного року, адже гнічка на багатьох площах досягає більш як півметра висоти.

Чимало турбот сьогодні у членів комсомольсько-молодіжних збирально-транспортних загонів ланки Валерія Желудкова. На передньому фланзі, звичайно, — збирання солодких коренів. Здавалося, що можна бути спокійним молодим буряководом колгоспу «Родина», адже залишилось тільки чекати сигналу до жнива. Урожай виростав чудовий: у середньому кожен буряк важить 450–520 грамів.

— Та вирости врожай — то справа, — міркує ланковий В. Желудков, — а зібрати його — інша.

Цими днями Валерій повернувся з Києва, де на розширеному бюро ЦК ЛКСМ України він розповів про ініціативу членів своєї ланки — працювати під девізом «Від кожної машини та агрегату — максимальну віддачу! Ні хвилини простою на збиранні цукрових буряків!»

Такі рішення члени ланки ухвалили на останніх комсомольських зборах де обговорювали постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про додаткові заходи по забезпеченню своєчасного збирання, перевезення і переробки цукрових буряків урожаю 1977 року». Збори були бурхливими. Кожен член загону висловлював свої думки, свої погляди на те, як краще зібрати врожай буряків. Але всі комсомольці у своїх виступах були солідарні в одному: організовано, швидко і високоякісно зібрати цукрині — турбота комсомольська.

Зрозуміло, виступити з починком — цього замало. Слід на практиці довести вагомість слова комсомольського. Та тільки слово буряководів тверде, і зразки сумлінної праці, справжнього трудового ентузіазму комсомольці вже показували не раз. Вони виходили переможцями серед молодих буряководів не тільки району та області, а й республіки. До речі, новенький РК-6, на якому хлопці живують, — то премія Центрального Комітету комсомолу України за перемогу у змаганні на позамісцевих «солодких жниввах».

Члени ланки Валерія Желудкова зобов'язали зібрати цукрові буряки на 650 гектарах за 20 робочих днів. Чи поспіє це? Адже площа чимала.

У розмові з буряководами рішення тверде.

Готуючись до інших жнив, вони створили свій комплексний збирально-транспортний загін. Ще минулого місяця авторитетна комісія при перевірці з оцінкою «відмінно» прийняла в цьому колективі всю збиральну й навантажувальну техніку, транспорт, засоби тех-

нічного обслуговування, які буде застосовувано на збиранні цукрових буряків.

Уроки минулорічних жнив підказали, що не можна в останню хвилину розв'язувати проблеми кадрів брати в данку будь-кого. Людей треба готувати. Нині загін поповнили слухачами школи агрономічних знань. Микола Чорний, Леонід Щур і Леонід Коцюрба у вільні від роботи години опановують на практиці технологію збирання буряків. Їм допомагає бригадир тракторної бригади А. С. Харкавий. Микола Бершадський та Володимир Маренко освоїли будову і принципи дії гнчкозбиральної машини.

Ритм комплексу робіт на других жниввах залежить не тільки від техніки, а й від механізаторів, від рівня їхньої майстерності. Збиральний загін укомплектовано механізаторами лише першого й другого класів.

В повній готовності вже кантажні автомашини членів комсомольсько-молодіжного загону: Анатолій Романюк, Петра Мельничук та Миколи Бондаря. На кузовах нарощено борти. Щоб не було про-

стоїв, водії склали графік перевезення з кожного поля, від кожного комбайна.

Незабаром настануть масові жнива. І вирушать з бурякових плантацій на приймальні пункти автомашини, вантажені дорідними солодкими коренями.

Л. ЗГЕРСЬКА.

Ульяновський район.

Ядуть останні приготування до виїзду на плантацію. Буряководи регулюють механізми, підганяють болти.

На знімку угорі: помічник комбайнера Віктор КІВАШУК за роботою.

Заловлені і бригадир, і агроном, а особливо молоді буряководи: щедро вродили буряки в ювілейному році.

На знімку внизу: члени молодіжної ланки В. Желудкова разом з головним агрономом І. М. БОЖКОМ та бригадиром тракторної бригади А. С. ХАРКАВИМ діляться враженнями про врожай.

Фото В. КИЗИМИ.

МИ — ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

СВЯТО БРАТНЬОГО НАРОДУ

Тридцять два роки відділяє сьогоднішній день від серпневої революції і проголошення Демократичної Республіки В'єтнам. Відтоді братній народ зробив чималий крок по шляху прогресу, відстояв право на свободу і незалежність у тяжкій боротьбі спочатку з французькими, а потім з американськими загарбниками. У квітні 1975 року народ В'єтнаму з допомогою і при підтримці соціалістичних країн, усіх прогресивних сил світу здобув остаточну перемогу, завершивши визволення країни від іноземних загарбників та їхніх маріонеток. Цією перемогою завершилася народно-демократична революція в усій країні. В липні 1976 року на сесії Національних зборів було проголошено Соціалістичну Республіку В'єтнам.

Країна успішно йде шляхом соціалізму, спираючись на дружню підтримку СРСР, усієї соціалістичної співдружності, інших сил миру та прогресу. Національне свято в'єтнамського народу широ-

ко відзначається в нашій країні. Слідом за вітальними телеграмами Радянського уряду братньому народові, його керівникам повсюди відбулися урочисті мітинги, присвячені Дню проголошення незалежності В'єтнаму.

Урочисті збори представників громадськості міста, присвячені цій даті, відбулися вчора в Кіровограді. З доповіддю виступив голова правління міського відділення Товариства радянсько-в'єтнамської дружби, доцент інституту сільгоспмашинобудування В. Я. Пихтін. Голова комітету колективного члена Товариства радянсько-в'єтнамської дружби — заводу радіовиробів Л. М. Завражний та інженер-технолог кондитерської фабрики О. В. Ігнат'єва говорили про дружні зв'язки з братнім народом, про вклад кіровоградців у їх розвиток.

Учасники зборів надіслали на адресу Центрального правління Товариства радянсько-в'єтнамської дружби вітального листа.

М. ДУМІЧ.

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

«Цей? А може, оце? Ось, здається, неоганний. Ні, він буде завеликий...» І хтось, чи й придбала б щось розгублена мама і майбутній музикант.

— Для початку? Сьогодні є в продажу баяни тульської фабрики «Етюд». А ось «Кремінь» — на ньому теж дуже зручно вивчати ази музичної граматики.

І вже Валя Гаврилова переходить від одного інструмента до іншого, розповідає, показує, радить. Кілька сироб — чи не фальшивить котрась нота — і покупці виходять задоволені.

То тільки на перший погляд у них нескладна робота — усміхнись, загорни товар, відразуй гроші. Діпчата ж про це іншої думки.

— Вам фортепіано? Зараз, на жаль, немає, зайдіть через кілька днів. А втім, залиште свій помер телефону, ми повідомимо вас відразу, коли з'явиться щось підходяще.

І покупці обов'язково повідомлять, а музичний інструмент власноруч продавуть.

Ось так і працюють дівчата з бригади Світлани Толоченко щодня. Так з малих перемог і складаються великі. І стає зрозуміло, чому минулого місяця їхня секція перемогла план на 8 тисяч карбованців. Он злізки та впевненість: виконаємо план двох років до ювілею Жовтня. Вони обов'язково до-

ТАН ТРИМАТИ, ДІВЧАТА!

РЕПОРТАЖ ЧЕРВОНОГО ТИЖНЯ

тримають слова. І все напруженішими стають дів, все вимогливішими до себе — дівчата. Адже підписати Рапорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Великого Жовтня зможуть лише кращі з кращих. А борються за це право комсомольці не тільки їхньої секції, а й решти 16 комсомольсько-молодіжних бригад торговельного об'єднання. Щоправда, Світлана Толоченко, Валя Гаврилова, Ніна Ткачова, Люба Довгошя нині очолюють це змагання. Але ж попереду ще не один тиждень ударної трудової вахти, а здавати свої позиції не хсється нікому.

— А такі й у нас можна бути певним, що виконаєш те, що зобов'язався. І не треба сподіватися тільки на доброго покупця. Треба перш за все думати: а що можу зробити для цього я?

Вони можуть багато. Наприклад, працювати вп'ятьох так, як у шісткох. А шоста в цей час працює в підшефному колгоспі. Це ініціатива всіх комсомольців торговельного об'єднання: кожному відпрацювати по 5 днів на збиранні врожаю в підшефному колгоспі «Україна» Кіровоградського району. І ось уже протягом трьох місяців підряд виконують щотижня дівчата до колгоспу. Та їхнє робоче місце не пусте. Там друзі з бригади, однокласники.

А ще вони вміють творити одну з найпрекрасніших речей — хороший настрій. Як свідок — книга відзвітів: «Приймемо відвідувати ось такі відділи. Ми приходимо сюди вже не вперше, і завжди до нас ставляться уважно, допомагають вибрати все необхідне. Жодного разу не залишили секцію незадоволеною. Так тримати, дівчата!»

Вони можуть багато. І найголовніше — працювати ударно на вахті «60-річчю Великого Жовтня — 60 ударних тижнів!»

Н. ВІКТОРОВА.

м. Кіровоград.

ПРАПОР НЕСУТЬ СИНИ

ЯК МИ ВЖЕ ПОВІДОМЛЯЛИ, 31 СЕРПНЯ ПОЧАВСЯ ОБЛАСНИЙ КІНОНИЙ АГІТПОХІД «ВЕРШНИКИ РЕВОЛЮЦІЇ». ДВА ЕСКАДРОНИ КІНОТНИКІВ ВИРУШИЛИ В ДОРОГУ З НОВОУКРАЇНКИ ТА ОНУФРІВКИ І НАБЛИЖАЮТЬСЯ ДО КІРОВОГРАДА. СЬОГОДНІ ЇХ ЗУСТРІЧАТИМУТЬ УЧАСНИКИ У ОБЛАСНОГО ЗЛЮТУ ПЕРЕМОЖЦІВ ПОХОДУ КОМСОМОЛЬЦІВ І МОЛОДІ «ШЛЯХАМИ СЛАВИ БАТЬКІВ».

Онуфріївка

Вони вислухали напутне слово ветеранів, і над плещою пролунала команда:

— По коня-я-я!
Командир ескадрону Євген Бобренко поправив на голові будьонівку і першим сіє на коня. За ним — комісар загону Іван Матюха. Гарцюють осідлани мустанги, на яких вирушають у дорогу Анатолій Бацак, Сергій Коваленко, Віра Зверева та ще сім їхніх товаришів, які тренуються у спортинній секції Онуфріївського кінзаводу. А за ескадроном — тачанка з кулеметом. Розкрилися прапор над зірчастими будьонівками. І за-

На фото вгорі: шляхами слави батьків вирушають вершники із новоукраїнського загону; внизу — зустрічі в дорозі. Фото Г. ВРАДІЯ.

ЗІРКИ НА БУДЬОНІВКАХ

гін рушиш. Назустріч кінотникам виходили школярі і старенькі дідусі. Дівчата дарували хлопцям квіти і червонобокі яблука. У високість линула пісня:

Весь світ во все коням:
Він поверне нам, отці,
Будуть нові перемоги,
Будуть нові бої.

За селіщем обеліск. Ще здалеку Іван Матюха побачив білі його піонерів. Це були учні Онуфріївської середньої школи, вони прийшли сюди на урок мужності. А за гін їхній носить ім'я людини, яку тут поховано. Загін імені Анатолія Комара.

— У листопаді 1943 року лейтенант Колесников привів сюди групу розвідників, щоб виявити волеві точки ворога, — розповідає дітям учителька. — Ось уже нанесено на карті умовні знаки, можна повертатись. Але сміливці помітили фашиста Білі. Ворожий кулемет заступив дорогу. До нього поїде 16-річний хлопець з міста Слоб'янська Толя Комар. Кинув гранату, і розвідники пішли на прорив. Та кулемет ожив. І тоді юний розвідник грудьми перекрив вогонь...

Кінотники теж підходять до обеліска і кладуть на могилу юного героя рожеві аїстри. А коли знову сіли на коней, почулася та ж пісня:

І знову продовжається бой.
І серцю тривожно в груди...

І Ленін такої молодой,
І юний Октябр, апереди.
Наближалися до Павлиша. Ім назустріч — місцеві школярі, молоді робітники і хлібороби. Вершники стисували коней і вручали своїм ровесникам листівки з емблемою агітпоходу. В них — тепле слово про молодих

свардівців п'ятирічки — про лауреата премії Ленінського комсомолу шлі-фузальнико Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів Юлію Євтушенко, комбайнера колгоспу «Перше травня» Петрівського району Віктора Миколенка, який намолотив цього літа майже 15 тисяч центнерів зерна. Про хліборобів Ульяновського району і плавильників Світловодська. Тут же заклик: «Комсомольці! Юнаки і дівчата! Революційний тримайте крок!»

Мітинг біля пам'ятника славетному педагогові В. О. Сухомлинському. Покладання вінків до обеліска, відвідини меморіально-педагогічного музею.

У Шевченковому — зустріч із робітниками кінзаводу. Лектор ЦК ЛКСМУ В. П. Бузало веде розмову про права та обов'язки громадян Країни Рад, про проект Конституції СРСР. Потім — виступ агітбригади.

Село Недогарки Олександрійського району. Назустріч ескадронові йде поспівний ветеран — представник Червоного козацтва. Це Микола Семенович Шевченко.

— Коні гарні, а вершники ще кращі за тих, що в дев'ятнадцятому, — каже усміхнений ветеран.

А Бобренко — з гордістю:

— За наших коней на європейських аукціонах мільйони дають. Сам Будьонин дівчі приїзди до нас, щоб побачити наших рисаків. Звідси недалеко до Лікарівки, де впродовж знаменитого Іхора, на якому Кизимов завоював золоту олімпійську медаль і «Гран-прі» з виїздки.

Увечері в сільському Будинку культури — тематичний вечір «Ми — внуки Жовтня». Перше слово знову Миколі Семеновичу. Він згадає про III Всесоюзний з'їзд РКСМ, захоплено говорить про виступ на цьому В. І. Леніна. І ще спогод про буремні роки Великої Вітчизняної війни, про визвольні бої за Кіровоградщину.

Після концерту кінотників оточили сільські старожилі. І онуфріївські комсомольці дізналися від них, що уродженці Недогарок П. П. Мацак, М. І. Чепурний, І. Е. Пліха, П. Л. Довженко, Г. Ф. Чуб, Ф. Ю. Солошенко билися за ворогом молоді Країни Рад на фронтах громадянської війни в складі легендарної Чапаєвської дивізії...

І знову дорога — на Олександрію, Пантаївку, Знамянку.

Новоукраїнка

... Коли в Малій Тимошівці вони зустрілися з будівниками ударної комсомольської будови (залізничної лінії Долинська — Помічна), командир загону Віктор Луговий почував, як хтось сказав з їхнього гурту:

— А хто такий Мокряк?

— У Ленінградській державній публічній бібліотеці його портрет поруч портретів Чапаєва, Щорса, Пархоменка, Котовського.

— Його поховано на Красній площі біля Кремлівської стіни.

— Він — герой громадянської війни.

— Ім'ям нашого славного земляка ми назвали вулицю, спорудили йому пам'ятник.

І аж до Комишуватого Віктор Луговий думав про те, що його ровесникам справді радісно усвідомлювати, що у них є такі славетні земляки, на яких можна рівнятися все життя. І тут, у цьому селі, теж живе мудра людина, яка проследила наш край на всю країну.

— А в Тимошівці ми не забули сказати, що Олександр Васильович Гіталов — у складі Конституційної комісії, — мовив Станіслав Мороз.

— Про це знає кожен хлібороб.

Розмова перервалася, бо на розі вулиці появилася школярі.

— Будьонівці, будьонівці ідути!

— Дивіться, шаче справжні...

І в Будинку культури на них теж захоплено дивилися ті радісні оченята. А поруч чулося:

— Отакими ми були тоді справді. Тільки село наше теперички не таке.

Про те, якими вони були шістдесят років тому, розповів на тематичному вечорі гість комишуватців Тарас Васильович Юшкевич, один із славної когорти ветеранів Червоного козацтва. А про село

треба було розповідати. Бо всі й так бачили ті оповлені вулиці і цегляні котеджі, і десятки автомашин на сільському майдані. От про своїх товаришів з колгоспу «Дружба» Олександрові Вергуну така хотілося сказати. Бо кожен комсомолец, який іде в армію, має технічну спеціальність, кожен — значківець ГПО, спортсмен-розрядник. І тому Тарас Васильович певен, що вони стануть справжніми воїнами і не дадуть захмаритись нашим сонячним дням.

Знову мчить степом тачанка — до Витязівки, Бобринця, Компаніївки. Туди, де мчали вершники революції...

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

У ПРАЦІ

ВЕЛИЧ

І ГАРТ

дарунок ювілею Великого Жовтня! А молоді плам'яники бригади Миколи Петрова із Світловодського заводу чистих металів, які виступили з ініціативою — виконати виробничі завдання трьох років п'ятиріччя до 60-річчя Великого Жовтня, відкрили вже календар десятого місяця 1978 року. Представники Олександрійського району щойно поїздили мене, що вони організували п'ять суботників і недільників, під час яких заготовили 1150 тонн сіна, 2 тисячі тонн силосу для громадської худоби.

Якщо ви спитаєте у кіровоградців про маршрути їх експедиційних загонів, вони згадають передусім про похід комсомольців заводу радіозавода містами боїв легендарного 810-го стрілецького полку.

Вісім спортсменів-альпіністів під керівництвом Володимира Волобова 23 дні вели пошуки у районі Західного Кавказу, пройшовши в горах 300 кілометрів. Є про що розповісти комсомольцям Кіровоградського технікуму радіозаводу торгівлі. 589 юнаків і дівчат були в дорозі. Їхні маршрути — в Чорний ліс і Полтаву, Москву і Київ, Севастополь і Одесу. 35 учнів технікуму побували в селі Красногірці Голованівського району, де в роки війни діяла підпільна комсомольська організація «Спартак».

... Уже ввечері. Учасників зльоту запрошували на перегляд кінофільму. А вони були зайняті невідкладними справами — готувалися до трудового десанту, упорядковували альбоми. Комсомольці з Ульяновського району зібралися ще раз на репетицію. Вони співали «Пісню про Маніту», яку написав місцевий композитор Іван Тетєва, присвятивши її своєму прославленому землякові, котрий у Берліні повторив подвиг Олександра Матросова.

Отже, сьогодні після трудового десанту «Врожай-77» — урочисте відкриття зльоту. А завтра ще напруженіший день — змагання з багатоборства ГПО, огляд пісні і строю, санітарна естафета.

Новий навчальний рік в системі комсомольської політосвіти вже на порозі. Та в деяких комітетах комсомолу до цієї важливої справи ще не готові. В цьому я переконався, перебуваючи нещодавно в Долинській. Почну з тих недоліків, які на мою думку, характерні не тільки для Долинського району.

Як би ви поставились до такого випадку, коли студент на ваше прохання назвати курс на якому він навчається відповів: не знаю. Дивно, правда?

Отак було й мені, коли запитав секретаря комсомольської організації станції Долинська Галину Семакоп про те, в якому вона гурткові навчалася минулого року, і почув оте: не знаю.

Про що це свідчить? По-перше, про формалізм у роботі системи комсомольської політосвіти; по-друге, про безвідповідальність при комплектації груп слухачів. Якщо люди на навіть не пригадують, в якому вона гурткові навчалася, можна уявити, як «цікаво» їй було на заняттях.

Привернуло увагу, що в Долинському районі політгуртки працювали минулого року не в усіх організаціях — їх 53, а гуртків лише 48. У районі чимало великих колективів, які налічують понад сто членів ВЛКСМ, чимало неспілкової молоді. Чому б не організувати в кожному по кілька різних гуртків? Справді, в окремих гуртках торік було по 40—50 слухачів, хоча давно відомо, що пропагандистові легше працювати з невеликою групою в 20—25 чоловік, у якій зібрався люди, котрі дійсно цікавляться, скажімо, історією Ленінського комсомолу чи атеїзмом.

Схоже на те, що долинці взагалі не готові до нового навчального року. В райкомі комсомолу відсутні постанови, розробки обкому комсомолу по організації політнавчання. Ще не спланувала своєї роботи методична рада, не оновлений її склад. Не знають тут і скільки в районі пропагандистів з вищою освітою, скільки з них членів КПРС.

Оці, здавалося б, дрібні недоробки можуть негативно вплинути на справу ідейно-політичного виховання молоді, якщо за виправлення їх не взялися негайно.

О. КАСЯНЕНКО.

БУДИНКИ З КОНВЕЙЄРА

Завод великопанельного домобудування став давати в місті Береза у Білорусії. Він поставитиме в села збірні житлові будинки загальною площею 115 тисяч квадратних метрів на рік. Архітектори розробили проекти будинків з урахуванням специфіки сільського побуту і максимуму вигід для повоселів. До кінця п'ятирічки рівень зібраного житлового будівництва в селах республіки досягне 60 процентів.

Ось і прийшло до Олени ХОМУТОВОЇ вирішальне — студентські роки. Свій перший семестр розпочала діяльність у сільськогосподарському інституті сільськогосподарського машинобудування.

Фото В. ГРИБА.

ПЕРШИЙ—НАЙГОЛОВНІШИЙ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

Одна з найбільших шкіл міста Кіровограда — десятирічка № 19. На початку другого року існування вона гостинно відчинила свої двері 1800 школярам. У п'ятидесяти класах на перших уроках були присутні батьки, вожаті виробничих заводів друкарських машинок, представники громадськості. Жовтень ра-зом зі своїми вчителями вели розмову про те, чому називають жовтеньцями. На-тя видатних революціонерів вели цікаві приклади з жит-Миколи Баумана, Серго Орджонікідзе, Якова Свердлова та інших. Учні першого класу назвали свій перший урок «В інтересах народу, в ім'я комунізму».

У розмовах десятикласників панувало особливе піднесення, адже через рік вони стануть першими випускниками школи. Ін-

ціатором і організатором уроку «Я — громадянин Радянського Союзу» був шкільний комітет комсомолу, молодий, бойовитий.

— Пишаємось тим, що разом з батьками, всією країною детально вивчаємо проект Основного Закону. Через рік ми здобудемо середню освіту і понесемо на широкі шляхи життя добрі шкільні традиції. На-бути міцних знань, опанувати улюблену професію — такі, на мою думку, можна вважати завданнями для шкільного комсомолу після Ленінського уроку, — поділилися з друзями на перерві секретар комсомольської організації десятикласники Олена Слівина. А її однокласник, член комітету комсомолу школи Сергійко Патапейка, додав:

— Не можна молодим кі на хвилину забувати про те, якою ціною завойовано щастя нашої юності.

Л. КАЛЮЖНА.

2.

Тернистий і складний шлях пройшов Анатолій Железняков, перш ніж очолити екіпаж бронепоезда, який у скрутну пору вирушив на допомогу трудящим Єлисаветградщини. Народився він у Підмосков'ї. Вже в 1912 році під впливом більшовиків Бутирського снарядного заводу прилучився до революційного руху, за що був виключений із військово-фельдшерського училища і заарештований. З 1915 року Анатолій Железняков — матрос-кочегар Чорноморського торговельного флоту, а потім Балтійського військового флоту. Служив на мінімому загорювачі «Нарова», де на початку 1917 року спільно з товаришами-однодумцями розгорнув активну боротьбу проти царського самодержавства.

З початком Лютневої буржуазно-демократичної революції 1917 року він веде посилену роботу серед крошадських матросів, стає членом Центроблату. За «антиурядову діяльність» А. Железнякова в червні засуджено до 14 років каторги, звідки він при допомозі вірних товаришів утік і продовжував революційну боротьбу серед матросів Гельсінгфорса (нині Хельсінкі). Тут Железняков одразу ж потрапив у вир боротьби між прихильниками Тимчасового уряду, меншовиками й есерами — з одного боку, і більшовиками — з другого, за вплив на Балтійському флоті. Запальний промовець, який закликав до рішучої боротьби проти буржуазії, націоналізму і економічного гноблення, він швидко завоював авторитет і повагу серед матросів.

У переддень Жовтневого збройного повстання 1917 року Анатолій Железняков прибув у Петроград із загном моряків як делегат від матросів Балтики на Другий Всеросійський з'їзд Рад. Військово-революційний комітет призначив його командиром загону, який готувався до збройного штурму Зимового палацу. На початку листопада за дорученням В. І. Леніна Железняков на чолі п'ятитисячного загону вирушив в Москву для подання допомоги в боротьбі з контрреволюцією.

Історія з незаперечною очевидністю довела, що одна з найбільш характерних особливостей Великого Жовтня полягає в тому, що підняти мільйони трудящих на боротьбу за світле майбутнє, він виступив з їхнього середовища сира-ніх самородків, талановитих керівників і організаторів мас. Саме таким вождюком був і А. Железняков. У січні 1918 року його призначають начальником караулу Таврійського

(Продовження. Поч. див. «Молодий комунар» за 1 вересня н. р.)

Володимир Крамаренко
Олександр Назорний

Матрос Железняков — син революції

палацу, коли там відкрився установчий збір. Саме Анатолій Железняков рішуче запропонував тоді буржуазним, контрреволюційно настроєним депутатам від імені партії більшовиків припинити засідання і покинути палац. На третньому Всеросійському з'їзді Рад Анатолій Григорович виступив із привітанням від революційних солдатів, матросів і всіх «чорноробочих» революції.

Партія направляє А. Железнякова, або, як тоді вже його називали бойові побратими, Железняка, на підняття роботи в загарабу французькими інтервентами Одесу. Опісля він командує Дунайською військово-транспортною флотилією, потім Єлисаветиним полком у складі дивізії В. Кіквідзе. Наприкінці 1918 року при допомозі більшовиків Одесю він формує екіпаж бронепоезда, якому судилося стати легендарним.

3.

Отаман заколотників Григор'єв без особливого інтересу, якось роззублено слухав свого начальника штабу про передислокацію пошарпаних у боях розрізнених частин.

— Два піхотних батальйони і козачий ескадрон зайняли лівий фланг станції Знам'янка, — скоромовкою доповідав той. — Але вони можуть опинитися перед раптовим ударом бронепоезда Железнякова.

— Що не ще за бронепоезд? — несподівано запитав Григор'єв. — Звідки він узявся?

— За даними нашої розвідки вчора із Одеси виїхав новий бронепоезд типу «серебряк». Має на озброєнні дві гармати й 26 кулеметів. У складі екіпажу більш як 300 обстріляних у боях матросів, польових артилеристів і солдатів. Крім гвинтівок, у них ручні кулемети, гранати...

— Хто командує? — перепитав Григор'єв і брідливо додав, — який-небудь унтер із запродаців.

— Аж ніяк, — заперечив начальник контррозвідки, який досі мовчав. — Бронепоездом командує відомий комісар із Петербурга Же-

лезняков. Розумний командир: крім піхоти, веде із собою кавалерійський ескадрон і бригаду ремонтних робітників-колісників.

— Це ще для чого?

— На випадок, якщо в бою пошкодять бронепоезд.

— Він що, цей Железняков, кадровий офіцер? — скінчив Григор'єв.

— Ні, ваше високоблагородіє, — додав контррозвідник. — Простий матрос. Кочегаром був на пароплаві.

— Зажди, зажди, — невдоволено бурчить білогвардійський бандит, — Ворошилов — простий, Пархоменко — простий і цей Железняков теж простий... Даруйте, панове, з ким же ми вреніт-рент воюємо?

— З пародом, ваше превосходительство, — ехидно відповів контррозвідник. — Весь народ відняв ці більшовики.

— Народ... — Григор'єв жбурнув олівцем на стіл. — Народ, потковнику, — це темна маса, отара, куди її повернуть, туди вона й піде. — За нами, однак, не дуже охоче йде, — роздратовано відрубав контррозвідник.

— Значить, невміло ведемо, — скінчив отаман. — Розпустили всіх, демократію розводимо, а треба — канюками, батогами...

Врившись лашалюком штабу: мовляв, про політику поговоримо якось окремо, а справи невідкладні, треба подумати про те, як переполити шлях бронепоезда Железнякова, наглаголюючи його на лінійних Знам'янка—Олександрія—Патиклатки.

Та не так-то просто було здолати жезеляківців. За час рейдів по ворожих тилах Железняков і його бойові побратими виробили своєрідну, нову для того часу тактику боротьби з ворогом. Не раз на залізничних перегонах Єлисаветградщини спалювали ворогівні поїзди — дуелі між екіпажем бронепоезда й бандитами заколотників. Білогвардійці не раз вважали, що во-плад залізничним поїздом артилерійські засідки. Ворожі кулеметники постійно тримали на прицілі мішень найбільш вірогідної внаслідки десанту з червоного бронепоезда.

(Далі буде)

Спорт

ФУТБОЛ

„ХВИЛЯ“ — „ЗІРКА“ — 1:0

Тридцять четвертий ігровий день зорюкового чемпіонату України з футболу серед команд другої ліги класу «А» кировоградська «Зірка» провела на виїзді — у Хмельницькому муніципальній команді «Хвиля». У першому колі суперників задовольнилася нульовою нічиєю. Через звітний поєдинок стався клубів було дуже перипічливим: наші земляки у своєму активі мали 42 очки і займали четверту сходинку, а хмельничани з 23-ма очками задовольнялися місцями в рядком табілі другої української зони.

Отже, про поєдинок у Хмельницькому.

На 32-й хвилині нашою голкіперу Валерію Мухомову довелося випустити м'яч із сітки своїх воріт. Мінімальна перевага в рахунок, зважалося б, мала свідчити про повільну рівновагу сил. На-справді ж більшу частину іг-

рового часу «Зірка» провела на половині поля суперника, а промислений гол був наслідком помилки захисної лінії і особливо півзахисту, який діяв надто невпевнено. Не використав можливості відкрити рахунок Юрій Касимік, люди він опинився він-на-віні і в стадіоні «Хвиля», а Володимир Новіковський влучив у штангу.

Другий тайм не змінив на-хилку. Кіровоградці втратили два очки і нині займають четверте місце.

Наступний тур — завтра. «Зірка» у Вініні зустріне-ся з «Лохомівом».

В. ТВЕРДОСТУП.

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

Четвертим поєдинком спартакіади-77 міських колективів області був баскетбол. Ці змагання трі дні проходили в олександрійському Паладі спорту товариства «Авангард». Вчора провели всі зустрічі чоловіча і жіноча команди Кіровограда. Друга сходинка дісталася організаторам поєдинків — спорте-мам міста гірників. Третю місця зайняли баскетболісти

Ситловська і баскетболісти Знам'янки.

На стадіонах республіки тривають ігри другого кола чемпіонату України з футболу серед команд колективів фізкультури. У черговому турі олександрійський «Шахтар» на своєму полі навінав акти-гардівців Лозової, що на Харківщині. Напружений поєдинок закінчився нічиєю — 2:2.

Відкриття першості Харківщини з всесоюзного спорту відбулося в Генічеську. За звання сильніших вели боротьбу баньсько-двохсот представників двадцяти п'яти команд. Серед них і ви-хованці кировоградського спортивного клубу «Зірка». Кон-лидату в майстерні спорту робіт-лик заводів «Червона зірка» Григорій Савенко в підсумку фінішував з результатом 1 гол 10 хв 58 сек., що краще пор-мативу майстерів спорту СРСР. В цьому році здобувши го-лишку вже двічі підкорився майстерський рубіж, що да-йому право на призначення цього почесного звання. У ко-мандному заліку наші земля-ки були восьмими.

ПОНЕДІЛОК

5 ВЕРЕСНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гім-настика. 9.30 — К. т. Музич-ний «Повпурово квітання». 10.35 — К. т. «Освітлення і освітлення». 11.45 — К. т. «Нава біографія. Гік 1967-й». 14.30 — К. т. Наково-пуч-ний фільм «Енергетика 2000 року». 15.00 — К. т. М. Лесков «Літва». 15.55 — К. т. Телефільм для дітей. 17.10 — Для дітей «Сонечко». 17.40 — Для кас. учитель. (Викладач української лі-тератури старших класів). 18.00 — Фільм-концерт. 18.15 — К. т. «У кожному ма-люнку — сонце». 18.30 — К. т. «Змалюється колектив Московського електромехані-чного заводу імені Володимира Ілліча». 19.15 — К. т. До 60-річчя Великого Жовтня. «По-здоровлення друзів». Програ-

ма телебачення Чехословач-кої Соціалістичної Республі-ки. Виступ Генерального сек-ретаря Центрального Коміте-ту Комуністичної партії Че-хословаччини, президента ЧССР тов. Густав Гусак. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Розмови про театр». 22.10 — К. т. В. Гаврилів. «Росій-ський зомбі». Фільм-концерт. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.00

К. т. «Нава біографія. Рік 1963-й». 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — «Любителям балету». 11.40 — Фізика для учнів 10-х класів. 12.10 — «Дружба на-родів». Життєвий. Міжні-зустріч на кордоні СРСР Че-хословаччини та Угорщини. 13.30 — К. т. Кінофільм «Хро-ніка наших днів». 16.30 — «В ефірі — пісня». 17.00 — К. т. «Нав сад». 17.30 — К. т. Телеваріант «Фестиваль на тра-ді дружби». 18.00 — Новини. 18.30 — «На ідеологічних ру-бжах». «Італія на службі єдності». 18.45 — «На даних республіки». 19.00 — К. т. «Вісті». 19.40 — «Твоя жите-ва позиція». Передача 4. 20.40 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Фільм «Двоє у дорозі». 22.45 — Кон-церт всесоюзного фестивалю пісень «Кримські зорі». По за-кінченні — К. т. Новини.

ВІВТОРОК

4 ВЕРЕСНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гім-настика. 9.30 — К. т. Музич-ний «Пріоди Мухомова». 1. 2. 3. 4 серії 10.10 — К. т. Телефільм «Труфалдіно з Бергамо». 1 серія. 11.15 — К. т. «Навсвітність» — сторі-я біографії міста. Док. теле-

фільм. 16.45 — «Обговорення проекту Конституції СРСР». 17.00 — Фільм-концерт «Бе-лодзь Г. Гусак». 17.30 — «Ру-белі 10-ї історії». Кінока-ска зрозуміла система. 18.00 — Новини. 18.15 — До 60-річчя Великого Жовтня «Майніський хліб» (К-я). 19.45 — К. т. В. Овчинников. Вальс, рапсод і менует із сої-ти № 6. 19.00 — К. т. «Берлі-про проект Конституції». Пе-редача 7. 19.30 — К. т. «Анто-логія радянської пісні». 20.00 — К. т. «Нава біографія. Рік 1963-й». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Концерт, присвячений відкриттю Першої Москов-ської міжнародної книжко-ї виставки-ярмарку. По закін-ченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.30 — Фільм-концерт. 10.30 — Те-лефільм «Польова квітка». 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — Муз. фільм «Кулі зустріча-ються драки». 11.46 — К. т. Українська література для уч-нів 10 класу. 12.10 — «Су-ір'я». Поезія Кіргізі. 14.30 — Док. телефільм «Робітниця гарантія». 15.20 — «Творчість Б. Горбатова». 16.05 — «Ро-сійські мандрівники і дослід-ники». 16.35 — К. т. Співачі-показальні-інструментальні три-о «Мері д'ан» з м. Італія. 17.05 — К. т. «Адреси молодих». 18.00 — Науково-популярний фільм «Лабораторія». 18.20 — «Бесіда лікарів». 18.30 — Спів-ачі Іван Пономаренко. 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — К. т. «Перо і чорнильний». (Каз-ка Андерсена у виконанні з-півноральських дітей). 19.50 — Док. фільм «Пі велика сім'я». 20.00 — К. т. «Пісні композитора Україн». 20.45 — «На обрані діти!». 21.00 — «Ч». 21.30 — Телефільм «Розз» про прості речі». 22.50 — «Поезія». 23.20 — К. т. «Чин».

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ. м. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.